

Konserve çocuklar

**KONRAD YA DA
KONSERVE
KUTUSUNDAN
ÇIKAN ÇOCUK**

Christine Nöstlinger,
çeviren: Mine
Kazmaoğlu,
resimleyen: Gözde
Bitir, Günişiği
Kitaplığı, 2003,
174 sayfa, 7 milyon
500 bin lira

NUR İÇÖZÜ

İşte yine okul mevsimi geldi. Çocuklar için mevsimleri 4 sayısıyla sınırlamak olanaksız. Onları en çok etkileyen mevsim, kuşkusuz okulların açıldığı günleri de içine alan sonbahar. Ve bu mevsim onlar için üç ay değil, sekiz ay boyunca sürüyor.

Bulunduğu bölgeye göre, karlar da kaplasa dört bir yanı, güneşin kızgın oklarıyla da kavrulsa günler, mevsim değişmiyor, çünkü onlar okul mevsimini yaşıyor. Bu yıl mevsim rüzgarları, erken esmeye başladı. Yaz boyunca, ders kitaplarıyla, yönetmeliklerle çalkalandı durdu eğitimcinin dünyası. Çeşitli fısıltıları da çocukların kulaklarına kadar getirip okulla ilgili yeni sorumlulukları incecek omuzlarına yükledi.

Diyorlar ki, artık çocuklarla bir 'usluluk' sözleşmesi imzalanacakmış. Üstelik ülkemizin yıllar önce buna imzasını koyduğu çocuk haklarındaki bazı maddelere de aykırıymış bu sözleşme. Okuduklarımın, duyduklarımın yalancısıyım. Gerçekleşip gerçekleşmediği konusunda kesin bir fikrim yok. Çocukların gelecek yaşamlarını ne denli olumlu etkileyeceğinden de kuşkuluyum doğrusu. Anlı şanlı iş adamlarının, kiracıların, ev sahiplerinin, bankacıların, parlamenterlerin bile imzalarının arkasında durmadığı bir ülkede parmak kadar çocuklara usluluk sözleşmesi imzalatmaktaki mantığı da anlamış değilim.

Farklı seslerin anlamı

Bütün bunları kafamda evirip çevirip, tartarken, Christine Nöstlinger'in kitabının elime geçmesi güzel bir rastlantı oldu.

İtiraf etmeliyim ki, adını çok duymama karşın ilk kez bir kitabını okuyorum. Avusturyalı yazarın çocuk yazınında bu denli önemle anılmasının nedenini de daha ilk satırlarından başlayarak anlıyorum. Düş gücüne hayran olmamak mümkün değil. Yazar tanıklığıyla kurguladığı romanın başkahramanı ellili yaşlarda sıradışı, halı

dokuyarak para kazanmaya çalışan bir kadın. Sanatçı yapısını yaşamına yansıtmış, olağanüstü halılar dokuyan, dokuduklarından para kazanan bir kadın. Başkalarının gözünde biraz kaçık, çok çok rüküş, yaşını asla tahmin edemeyeceğiniz biri. Yıllar önce eşi tarafından terkedilmiş. Yalnızlığını kendisiyle konuşarak kapatmaya çalışan nicesinden biri. Tek dostu, kendi yaşlarındaki eczacı Egon. Bayan Bartolotti'nin tam karşıtı. Titiz, kuralcı. Yine de iyi dostlar. Haftada iki gece buluşup bir yerlere gidiyorlar. Bu dostluk Bayan Bartolotti'ye gelen koca bir kutu konserveyle büyük bir sarsıntı geçiriyor. Çünkü kutudan 7 yaşında özel olarak üretilmiş bir çocuk çıkıyor. Bilmediği yok. Yanlış yapması, kötü söz söylemesi olanaksız. Çünkü o özel bir ürün. Bu özel ürün bir anda yaşlı

'Konrad ya da
Konserve
Kutusundan
Çıkan
Çocuk'ta iki
farklı
karakterin
hayatına giren
mükemmel
bir çocuğun
öyküsü
anlatılıyor

kadının yaşam amacı haline geliyor. O güne değin önemsemediği pek çok konuya daha fazla değer vermeye başlıyor. Bay Egon ise, kendisini konserveden çıkan Konrad'ın babası ilan ediveriyor. Kuralcı bir baba ve sanatın uçucu duygularıyla bezenmiş bir anne arasında kalan Konrad'ın sorunları da başlıyor. Yalnızca evde değil okulda da sorunlar üst üste geliyor. Çünkü o, donanmış olduğu üstün niteliklerle, doğrucu davatlığıyla ayrıntı otu gibi kalıveriyor sınıfta. Kimse onunla arkadaş olmuyor. Üstelik itilip kakılıyor. Dayak yiyor. Yani öğretmenin çok

sevdiği, eğitimcilerin ayakta alkışladığı bir çocuk olmak, onu pek de mutlu etmiyor. Bu arada anneliğin tüm sorumluluğunu üstlenen Bayan Bartolotti de değişime uğruyor. Artık halılarını dilediği desenlerle bezemiyor. Çünkü çocuğuna ve evine karşı duyduğu sorumluluk ağır basıyor. Yine de mutlu. Tıpkı tüm anneler gibi özverili. Tek üzüntüsü, biricik oğlunun diğer çocuklar gibi konuşmayışı, onlar gibi oyunlar oynamayı.

Her anne baba, çocuğunun başarılı, saygın kişiler olarak geleceği oluşturan tabloda yer almasını ister elbet. Ancak tablolar faklı renklerin, başarılı kullanımıyla güzelleşir. Bir başka deyişle farklı seslerin usta bir bestecinin portesinde ölümsüz bir senfoniye dönüşmesi gibi, çocuklarımız da kendi kişisel özellikleriyle geleceği güzelleştirecekler.

Önemli olan onları konserve kutularına yerleştirmeden yeteneklerine uygun eğitebilmemiz.

Bir çırpıda keyifle okunan kitabın resimlerine de değinmeden geçemeyeceğim. Gözde Bitir'in karakalem yorumları nefis.